

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobkyně: **A. M.**, bytem N. R., zastoupené: JUDr. Michaela Kubsová, advokátka, se sídlem T. G. Masaryka 53, 360 01 Karlovy Vary, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 2.10.2014 proti rozhodnutí žalované ze dne 12.8.2014 č.j. X o invalidní důchod,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 12.8.2014 č.j. X s e z r u š u j e** pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.
- II. **Žalovaná je p o v i n n a** zaplatit žalobkyni k rukám její zástupkyně JUDr. Michaely Kubsové na nákladech řízení částku ve výši 3.412,-na účet č. X nejpozději do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 2.10.2014 se žalobkyně domáhá přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 12.8.2014 č.j. X, jímž žalovaná zamítla její námitky a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 15.5.2014, kterým jí byla zamítnuta žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek dle § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), neboť podle lékařského posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Karlovy Vary ze dne 5.5.2014 není invalidní, neboť nejde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 12.8.2014 žalovaná zdůraznila, že novým posudkem o invaliditě vypracovaným lékařem ČSSZ dne 31.7.2014 bylo zjištěno, že žalobkyně není invalidní, i když na rozdíl od lékaře OSSZ hodnotil její zdravotní stav jako dlouhodobě nepříznivý, který omezuje fyzické schopnosti a má vliv na pokles pracovní schopnosti, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnost je zdravotní postižení uvedené v kapitole VI, položce 4b) přílohy vyhlášky Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro něž se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 25-40%;

žalobkyni byla vzhledem k aktuálnímu klinickému nálezu přiznána dolní hranice vymezeného rozpětí, tj. 25%, a tato míra poklesu ve smyslu § 4 citované vyhlášky nebyla změněna, proto nebylo námitkám žalobkyně vyhověno.

Žalobkyně v žalobě vyjádřila nesouhlas s napadeným rozhodnutím, neboť bylo lékařem OSSZ rozhodnuto ještě před absolvováním dalších lékařských vyšetření, přesto žalovaná napadeným rozhodnutím ze dne 12.8.2014 potvrdila nepřezkoumatelné prvoinstanční rozhodnutí ze dne 15.5.2014, které žalobkyně podanými námitkami zpochybňovala právě proto, že nebyl dostatečným způsobem odůvodněn zamítavý výrok rozhodnutí a také, že zde byly důvodné pochybnosti o průběhu dosavadního řízení, kdy vytýkané vady ani žalovanou zhojeny nebyly, jelikož lékař ČSSZ při vypracování posudku o invaliditě vycházel ze stejných podkladů jako lékař OSSZ s tím rozdílem, že konstatoval, že se jedná u žalobkyně o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, kdy rozhodující příčinou je záchvatové onemocnění, které však bylo hodnoceno na dolní hranici procentního rozmezí 25% míry poklesu pracovní schopnosti. Namítáno bylo neúplné a nepřesvědčivé posouzení rozhodujícího zdravotního postižení, neuvedení žádných konkrétních zaměstnání, které je schopna i nadále vykonávat, což považuje žalobkyně za vadu řízení, která má za následek nesprávné stanovení míry poklesu pracovní schopnosti a v jeho důsledku nesprávné posouzení zákonných podmínek invalidity ve smyslu § 39 odst. 1 a 2 zákona. Závěrem bylo navrženo zrušení napadeného rozhodnutí, případně i předcházejícího rozhodnutí, a vrácení věci žalované k dalšímu řízení; současně byly požadovány i náklady řízení v celkové výši 3.146,-Kč za dva úkony právní služby s příslušenstvím.

Z obsahu vyžádaného *posudkového spisu OSSZ Karlovy Vary* vedeného ohledně žalobkyně a v něm založeného *záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 5.5.2014* vyplývá, že žalobkyně není invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, neboť se nejedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu § 26 zákona. Dále ze založeného *záznamu o jednání a posudku o invaliditě vypracovaného v námitkovém řízení dne 31.7.2014 ČSSZ-pracoviště Plzeň* vyplývá, že žalobkyně není invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, i když se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu § 26 zákona, jehož rozhodující příčinou dlouhodobě s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené *v kapitole VI., položce 4b) přílohy vyhlášky*, pro něž se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 25%, která ve smyslu § 3 a § 4 citované vyhlášky nebyla změněna.

Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 18.12.2014 navrhla k důkazu posudek příslušné Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **PK MPSV** či **komise**) s tím, že za současného stavu setrvává na svém rozhodnutí ze dne 12.8.2014 a navrhuje zamítnutí žaloby jako nedůvodné. Ze *zaslaného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobkyně* vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 12.8.2014 bylo dle dodejky žalobkyni doručeno dne 14.8.2014.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV, jak je stanoveno v *§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb.*, o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění. Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován v soudem

prodloužené lhůtě po jednání konaném dne 23.3.2015 za účasti odborného lékaře z oboru neurologie, jemuž byla přítomna i žalobkyně. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že *k datu vydání napadeného rozhodnutí* byla žalobkyně invalidní pro invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona, nešlo o invaliditu druhého nebo třetího stupně, protože šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, nedosahoval však více než 49%. Komise konstatovala, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je epilepsie v léčbě hraničně kompenzovaná s parciálními záchvaty jen občas se sekundární generalisací a pro toto postižení žalobkyně není schopna práce v riziku, v nočních směnách, ve výškách, u otevřeného ohně a zdroje vody, práce ve stresu, je schopna práce mimo riziko v klidném prostředí, v denních směnách (nadále schopna práce dělnice v kratším pracovním úvazku). Dále bylo uvedeno, že PK MPSV s ohledem na provedené cílené psychologické vyšetření, z něhož je patrný subnormní intelekt a osobnostní deteriorace a epileptické povahové změny v důsledku organického postižení CNS, hodnotila zdravotní postižení dle kapitoly VI., položky 4b) přílohy vyhlášky v rozmezí 25-40% na horní hranici, tj. 40%, jelikož se jedná o epilepsii částečně kompenzovanou s přítomností lehkého organického postižení mozku, bez neurologického deficitu a jiné duševní poruchy, některé denní aktivity jsou omezeny; v horní hranici rozmezí byla zohledněna i ostatní postižení a stupeň dosaženého vzdělání, proto již nevzniká podmínka pro užití § 3 a § 4 citované vyhlášky. Datum vzniku invalidity komise stanovila neurologickým nálezem ze dne 11.7.2015; doba platnosti posudku 07/2016. (*Stejnopis posudku byl doručen žalobkyni i žalované.*)

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (soudní řád správní, dále jen *s.ř.s.*), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen *správní orgán*). Ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

Podle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo

nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. *k datu 12.8.2014* a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobkyně se podanou žalobou z důvodů v ní uvedených domáhá přiznání invalidity s ohledem na popsany zdravotní stav. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 23.3.2015 ***má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované se u žalobkyně jednalo o invaliditu prvního stupně s datem vzniku 11.7.2014 (neurologickým nálezem)***, proto je *žaloba podaná důvodně*, a soud tedy *napadené rozhodnutí žalované ze dne 12.8.2014 rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení* (výrok I. rozsudku) *pro vady řízení* (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) *spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně, neboť žalovaná si neopatřila ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle citovaného posudku PK MPSV zdravotní stav žalobkyně odpovídá prvnímu stupni invalidity (míra poklesu pracovní schopnosti činí 40%).*

Po právní moci tohoto rozsudku bude žalovaná vycházet ze zjištění, že žalobkyně je invalidní od 11.7.2014 pro invaliditu prvního stupně (§ 78 odst. 5 s.ř.s.), o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – vznik invalidity od uvedeného data, čímž bude realizovat rozsudek Krajského soudu v Plzni č.j. 16Ad 72/2014-50 ze dne 22.7.2015, když rozhodnutí o invalidním důchodu by byla vydala žalovaná i v případě zjištění invalidity prvního stupně žalobkyně již po posouzení OSSZ či v řízení o námitkách. *(Nárok na výplatu invalidního důchodu je ale podmíněn i získáním potřebné doby pojištění.)*

O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Zástupkyně žalobkyně specifikovala náklady tohoto řízení v podání ze dne 20.4.2015 a soud shledal, že nárok je oprávněný toliko ohledně náhrady nákladů řízení před soudem v částce 3.412,-Kč za 2 úkony právní služby (á 1.000,-Kč za *převzetí věci a sepsí žaloby*), tj. 2.000,-Kč, za 2 režijní paušály (á 300,-Kč), tj. 600,-Kč, jízdné žalobkyně ve výši 220,-Kč na jednání PK MPSV dne 23.3.2015 z Karlových Varů do Plzně a zpět (tj. *jízdné autobusem a městskou hromadnou dopravou v Plzni*) a 592,-Kč (21% DPH z částky 2.820,-Kč, neboť jmenovaná advokátka je plátcem DPH), což je v zcela v souladu s § 7, § 9 odst. 2, § 11 odst. 1 písm. a), d), § 13 odst. 3 a 14a odst. 1 vyhl. č. 177/1996 Sb., *advokátní tarif*, ale podání ze dne 9.12.2014 soud neuznal jako úkon právní služby ve smyslu § 11 odst. 1 písm. c) advokátního tarifu, jelikož se v podstatě jednalo o zaslání dvou lékařských zpráv, přičemž jen jedna byla z doby po podání žaloby. Uvedenou částku je povinna žalovaná uhradit ve lhůtě, kterou soud považuje za přiměřenou.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu se sídlem

Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o této stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 22. července 2015

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně